

THE HIGHLIGHTS

Compassion Thailand

“เมื่อความเชื่อหยั่งรากลึก
ในชุมชน ไม่ว่าจะพื้นที่
จะห่างไกลเพียงใด
แสงสว่างแห่งความหวัง
ก็ยังสามารถส่องประกายได้
อย่างงดงามเสมอครับ”

อาจารย์พรสวรรค์ มารุสสวรรค์
ศิษยาภิบาลคริสตจักรห้วยโค้ง
(ทีเกะคี)

จดหมายข่าวมูลนิธิรัตนาร

มีจุดประสงค์เพื่อนำเสนอการทำพันธกิจ
พัฒนาเด็กและเยาวชนแบบองค์รวมของ
คริสตจักรผู้มีส่วนร่วมกับมูลนิธิรัตนารเพื่อ
ให้เห็นการพัฒนา, ความเปลี่ยนแปลงและ
การเกิดผลในชีวิตของเยาวชนและคริสตจักร
และแนวทางในการทำพันธกิจพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแบบองค์รวมอย่างยั่งยืนตามบริบท
ของคริสตจักรแต่ละแห่ง

ขอขอบคุณ

คริสตจักรผู้มิตร ศิษยาภิบาล และเจ้าหน้าที่
โครงการ ศิษย์เก่าโครงการ เยาวชนใน
โครงการ เจ้าหน้าที่มูลนิธิรัตนารและ
ผู้ที่มีส่วนร่วมใน Newsletter ฉบับนี้
ขอพระเจ้าอวยพระพรทุกท่าน

อ่านฉบับอื่นได้ที่

www.compassionthailand.com/newsletter

อาจารย์พรสวรรค์ มารุสสวรรค์
ศิษยาภิบาลคริสตจักรห้วยโค้ง (ทีเกะคี)

คริสตจักรห้วยโค้ง (ที่เกะคี)

จากศรัทธาสู่การพัฒนาเยาวชนอย่างยั่งยืน

ท่ามกลางขุนเขาและสายหมอกของอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ มีคริสตจักรเล็ก ๆ แห่งหนึ่งที่เติบโตอย่างมั่นคงท่ามกลางวิถีชีวิตของชุมชนชนเผ่า นั่นคือ คริสตจักรที่เกะคี หรือ คริสตจักรห้วยโค้ง สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ภาค 19 ซึ่งเป็นหนึ่งในคริสตจักรที่ทำหน้าที่รับใช้พระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ในพื้นที่ห่างไกล คริสตจักรแห่งนี้ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ 111 หมู่ 5 ตำบลยางเปียง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2535 จากจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยความเชื่อและความหวัง

เรื่องราวของคริสตจักรห้วยโค้งเริ่มต้นจากการเดินทางเข้ามารับใช้ของมิชชันนารีจากประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งในช่วงแรกก็มีผู้ต้อนรับความเชื่อเพียง 2 คนเท่านั้น จากเมล็ดพันธุ์เล็ก ๆ นี้ พระเจ้าทรงค่อย ๆ ทำงานในหัวใจของผู้คนในชุมชนเรื่อยมา ปัจจุบัน ผู้เชื่อรุ่นแรกยังมีชีวิตอยู่ 1 ท่าน เป็นสตรีวัยเกือบ 80 ปี ผู้เป็นดั่งพยานแห่งความซื่อสัตย์ของพระเจ้าในพื้นที่แห่งนี้ ชีวิตของท่านเปรียบเสมือนเสาหลักทางจิตวิญญาณที่สะท้อนให้เห็นถึงความมั่นคงของความเชื่อที่หยั่งรากลึกมาตลอดหลายทศวรรษ

คริสตจักรห้วยโค้ง เป็นคริสตจักรที่ตั้งอยู่ท่ามกลางวิถีชีวิตของพี่น้องชนเผ่า ชุมชนโดยรอบคริสตจักรส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าพื้นเมืองกะเหรี่ยง ทำเกษตรกรรมเป็นหลัก ซึ่งส่วนใหญ่ปลูกมะเขือเทศและเสาวรสเป็นพืชเศรษฐกิจ หลายครอบครัวทำสวนบนพื้นที่สูง อาศัยร่างกายและความขยันเป็นหลักในการดำรงชีพ ในขณะเดียวกัน เด็กและเยาวชนจำนวนหนึ่งเลือกออกไปรับจ้างทำงานในตัวเมือง เพื่อแบ่งเบาภาระครอบครัว ขณะที่ผู้ปกครองยังคงทำหน้าที่ดูแลสวนและผืนดินที่เป็นทั้งแหล่งรายได้และมรดกชีวิต ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า

สารบัญ

2-3 คริสตจักรห้วยโค้ง (ทีเก๊ะคี)

4 คริสตจักรห้วยโค้ง (ทีเก๊ะคี) กับจุดเริ่มต้นของงานพัฒนาเด็ก อย่างยั่งยืน

6 ผลลัพธ์แห่งความสำเร็จ ของพันธกิจเด็ก : เมื่อเมล็ดพันธุ์ แห่งความเชื่อเริ่มออกผล

7-8 แม่บ้านพระพร ศิษย์เก่าในโครงการ วรรณณี พิมลอารี เยาชน บอล

12-13 ผู้ปกครองในโครงการ นางเอเนตร มาตรฐานวรรค์ นายสมคิด คงฐิติโก

ท่ามกลางบริบทเช่นนี้ คริสตจักรห้วยโค้งจึงไม่ได้เป็นเพียงสถานที่นมัสการ แต่เป็นศูนย์กลางแห่งความหวัง การเสริมสร้างกำลังใจ และการหล่อหลอมคุณค่าทางจิตวิญญาณให้กับทั้งเด็ก เยาวชน และครอบครัวอีกด้วย

อาจารย์พรสวรรค์ มาตรฐานวรรค์ ศิษยาภิบาล ที่มีหัวใจแห่งการรับใช้ ได้ทุ่มเทแรงกายแรงใจในการอภิบาล ดูแลสมาชิก และพัฒนางานพันธกิจในพื้นที่ภูเขาสูง ซึ่งแน่นอนว่า การรับใช้ในบริบทเช่นนี้ต้องอาศัยความเข้าใจวัฒนธรรม ความอดทน และหัวใจแห่งความรัก ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่สะท้อนผ่านการดำเนินงานของคริสตจักร

“จากผู้เชื่อเพียง 2 คนในวันแรก ตอนนี้เราเป็นชุมชนแห่งความเชื่อที่ยังคงยืนหยัดมากกว่า 30 ปี คริสตจักรห้วยโค้ง (ทีเก๊ะคี) เป็นภาพสะท้อนการทรงนำของพระเจ้าที่ค่อยเป็นค่อยไป แต่มั่นคง และแม้จะเป็นคริสตจักรเล็ก ๆ บนดอยสูง แต่เรื่องราวของที่นี่แสดงให้เห็นว่า เมื่อความเชื่อหยั่งรากลึกในชุมชน ไม่ว่าจะพื้นที่ที่ห่างไกลเพียงใด แสงสว่างแห่งความหวังก็ยังส่องประกายได้อย่างงดงามเสมอครับ”

คริสตจักรห้วยโค้ง (ทีเกะคี) กับจุดเริ่มต้นของงานพัฒนาเด็กอย่างยั่งยืน

ท่ามกลางชุมชนของพี่น้องชนเผ่าบนพื้นที่สูง คริสตจักรห้วยโค้งไม่ได้ทำหน้าที่เพียงประกาศข่าวประเสริฐ แต่ยังคงกลายเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเด็กและครอบครัวอย่างเป็นรูปธรรม จากรากฐานแห่งความเชื่อ คริสตจักรแห่งนี้ได้ก้าวเข้าสู่อีกบทบาทสำคัญ คือ “งานพัฒนาเด็กอย่างยั่งยืน” ที่ส่งผลต่อทั้งชีวิตของเด็ก ครอบครัว และชุมชนโดยรอบ ซึ่งจุดเริ่มต้นของพันธกิจด้านพัฒนาเด็ก เกิดจากความตั้งใจของผู้นำคริสตจักรที่มองเห็นความจำเป็นของชุมชน เด็กจำนวนมากเติบโตท่ามกลางข้อจำกัดด้านเศรษฐกิจ โภชนาการ และโอกาสทางการศึกษา นั่นคือเหตุผลสำคัญ ที่ทำให้เกิดการทำงานร่วมกันกับมูลนิธิธรรมสาร ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของคริสตจักรในการดูแลเด็กแบบองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ และในปี พ.ศ. 2552 พันธกิจพัฒนาเด็กได้เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ ภายใต้ชื่อ “โครงการพัฒนาเด็กทีเกะคี” ช่วงเริ่มต้นมีเด็กลงทะเบียนประมาณ 60 คน และมีเจ้าหน้าที่เพียง 2 คน แม้จะเป็นการเริ่มต้นเล็ก ๆ แต่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่นและความหวัง

การสนับสนุนจากมูลนิธิธรรมสาร ไม่ได้หยุดอยู่แค่เรื่องการศึกษา แต่ครอบคลุมถึงปัจจัยพื้นฐานของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนด้านโภชนาการ การจัดหาเครื่องนุ่งห่ม การมอบของขวัญและ

สิ่งจำเป็นประจำปี และการส่งเสริมสุขภาพ เมื่อได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องปีแล้วปีเล่า คุณภาพชีวิตของเด็ก ๆ โดยเฉพาะด้านสุขภาพดีขึ้นอย่างชัดเจน เด็กมีพัฒนาการที่สมวัย แข็งแรงขึ้น และมีความมั่นใจมากขึ้น

นายธวัชชัย ไตรวิช ผู้จัดการโครงการพัฒนาเด็กทีเกะคี ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น หลังจากการทำพันธกิจร่วมกันกับมูลนิธิธรรมสาร ว่า “ชุมชนของเรามีปัญหาในเรื่องของความขัดสนยากจน ในเรื่องของการทำมาหากิน เรื่องของยาเสพติด หลังจากทีคอมแพสชันได้ทำงานร่วมกับคริสตจักรอย่างน้อยเด็กก็มีโอกาสมากขึ้น มีพื้นฐานชีวิตที่ดีขึ้น ทางสำนักงานคอมแพสชันร่วมกับทางคริสตจักร ได้สนับสนุนเรื่องของโภชนาการนะครั้บทำให้สุขภาพดี ในเรื่องของพันธกิจกีฬาด้วยครั้บ เราเปิดพื้นที่ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม ผ่านการอบรม ให้ความรู้ และการสร้างความเข้าใจเรื่องผลกระทบของยาเสพติด เด็กที่เข้าร่วมโครงการได้รับการสอนเรื่องคุณค่าในชีวิต การตัดสินใจที่ถูกต้อง และการหลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดจากนั้นเด็ก ๆ ก็นำสิ่งที่เรียนรู้ไปบอกเล่ากับพ่อแม่ กลายเป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ภายในครอบครัว เมื่อครอบครัวเข้มแข็งเด็กก็ปลอดภัยมากขึ้น และชุมชนก็มีภูมิคุ้มกันทางสังคมที่ดีขึ้นตามไปด้วย”

ธวัชชัย ไตรวิช
ผู้จัดการโครงการพัฒนาเด็กทีเกะคี
คริสตจักรห้วยโค้ง

เมื่อกิจกรรมเล็ก ๆ เปลี่ยนเส้นทางชีวิตเด็กทั้งชุมชน

ในช่วง 4-6 ปีก่อน การตั้งเด็กโตและเยาวชนให้กลับมามีส่วนร่วมในคริสตจักรไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากอิทธิพลจากสิ่งยั่วยุภายนอก ทั้งสื่อ เกม และกิจกรรมอื่น ๆ ทำให้เด็กจำนวนหนึ่งห่างเหินจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโครงการจัดขึ้น แต่สิ่งหนึ่งที่กลายเป็นประตูเชื่อมความสัมพันธ์ไปยังเด็ก ๆ คือ กีฬาฟุตบอล มีเด็กผู้ชายจำนวนมากเริ่มต้นจากสนามฟุตบอล ก่อนจะค่อย ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมคริสตจักร เรียนรู้การทำงานเป็นทีมการมีวินัย และสุดท้ายกลับเข้าสู่การนมัสการพระเจ้าอีกครั้ง จึงเรียกได้ว่า กีฬาได้กลายเป็นสะพานที่พาเด็กกลับบ้าน ฝ่ายจิตวิญญาณอย่างเป็นทางการ อีกหนึ่งกิจกรรมที่ดึงดูดเด็กผู้ชายได้ดี คือ “ชมรมช่างเชื่อม” สิ่งที่น่าสนใจคือ ครูผู้สอนไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกชุมชน หากแต่เป็นผู้นำคริสตจักรเอง ที่ได้ลงมือสอนพื้นฐานอย่างเรียบง่าย ทั้งการใช้เครื่องมือ การออกแบบ และความปลอดภัย ไม่ได้มุ่งเน้นความชำนาญระดับมืออาชีพ แต่เน้นให้เด็กได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐาน ได้ค้นพบศักยภาพของตนเอง และใช้เวลาว่างได้อย่างสร้างสรรค์

สำหรับเด็กผู้หญิง กิจกรรมที่ได้รับความสนใจมากคือ ค่ายพัฒนาผู้นำ ค่ายเวทีคนเก่ง และกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เปิดโอกาสให้เด็กผู้หญิงได้แสดงออก กล้าพูด กล้าคิด และพัฒนาความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

“แทนที่เด็กจะออกไปใช้เวลากับสิ่งที่มีความเสี่ยงหรือเล่นเกมอย่างไร้จุดหมาย แต่นี่เป็นโอกาสที่พวกเขาจะได้มาฝึกทักษะเรียนรู้ และเติบโตในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยคือในคริสตจักรครับ” ผู้จัดการโครงการกล่าวเสริม

ส่วนกิจกรรมที่ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งอย่างชัดเจนคือการมีส่วนร่วมในครัววันเสาร์ ในอดีต คริสตจักรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองหมุนเวียนกันมาช่วยทำอาหาร สัปดาห์ละ 2 คน การมีส่วนร่วมเล็ก ๆ นี้กลับสร้างสายสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง ผู้ปกครองได้เห็นการดูแลลูกหลานอย่างใกล้ชิด และรับรู้ภาระใจของคริสตจักรตั้งนั้นเมื่อมีการจัดค่าย ผู้ปกครองจำนวนมากจึงยินดีและเต็มใจให้การสนับสนุนทั้งร่างกายและทุนทรัพย์ บางคนมาช่วยทำอาหาร บางคนร่วมสนับสนุนค่าใช้จ่าย กลายเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างคริสตจักรกับครอบครัวอย่างแท้จริง

จากเด็กหอพักสู่ผู้นำรุ่นใหม่

อีกหนึ่งเรื่องราวที่สะท้อนผลลัพธ์ของพันธกิจ คือการที่เด็กในโครงการที่ไม่ได้เชื่อพระเจ้ามาก่อน เมื่อเข้ามาอยู่ในหอพักของคริสตจักร ตื่นเช้ามนมัสการพระเจ้า ร่วมกิจกรรมตอนเย็น และใช้ชีวิตในชุมชนแห่งความเชื่อ พวกเขาค่อย ๆ ซึมซับทีละเล็กทีละน้อย การเปลี่ยนแปลงไม่ได้เกิดขึ้นฉับพลัน แต่ค่อยเป็นค่อยไป จนวันหนึ่งเด็กเหล่านั้นตัดสินใจรับเชื่อพระเจ้า ที่น่าชื่นใจยิ่งกว่านั้น คือเด็กบางคนกลับไปเล่าเรื่องพระเจ้าให้พ่อแม่ฟัง และในเวลาต่อมา ผู้ปกครองเองก็เปิดใจรับความเชื่อด้วย

อาจารย์พรสวรรค์ มาธุรสสวรรค์ ศิษยาภิบาล ได้กล่าวว่า “ในส่วนตัวความเชื่อนะครับ เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ในเรื่องราวของพระเยซู เขาได้เติบโต เขานำเอาสิ่งที่เขาได้เรียนรู้กลับมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ในการเชื่อฟังพ่อแม่ก็ดีขึ้นครับ ในการรับใช้พระเจ้าก็ดีขึ้น เราเห็นว่าเป็นพระพรกับคริสตจักรนะครับ”

ผลลัพธ์แห่งความสำเร็จของพันธกิจเด็ก : เมื่อเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อเริ่มออกผล

เมื่อถามถึง “ความสำเร็จ” ของการทำพันธกิจเด็ก คำตอบของผู้นำคริสตจักรไม่ได้วัดจากจำนวนกิจกรรม หรือจำนวนเด็กที่เข้าร่วมโครงการ หากแต่วัดจาก “ชีวิต” ที่ลุกขึ้นถวายตัวรับใช้พระเจ้า สำหรับคริสตจักรห้วยคิง (ที่เกะคี) ความสำเร็จที่ชัดเจนที่สุด คือการได้เห็นเด็กและเยาวชนที่เติบโตมากับโครงการตัดสินใจเรียนพระคัมภีร์ที่พระคริสตธรรมสภอมแฮต และพระคริสตธรรมสิโลอัม จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมมุ่งสู่การรับใช้เต็มเวลา

อาจารย์พรสวรรค์ มาธุรสสวรรค์ ศิษยาภิบาลคริสตจักรห้วยคิง ได้กล่าวด้วยความซาบซึ้งใจในพระคุณของพระเจ้าที่เห็นเด็ก ๆ หลายคนถวายตัวเรียนพระคำของพระเจ้าว่า

“ผมเห็นถึงพัฒนาการในด้านฝ่ายวิญญาณนะครับ ตอนนี้มีเด็ก ๆ ในโครงการประมาณ 7-8 คน ที่ได้ไปเรียนพระวจนะคำของพระเจ้า อยู่ในโรงเรียนพระคริสตธรรม โครงการได้ลงทุนและก็ได้ปลูกฝังเขา ในเมื่อเขาโตขึ้นมา ก็ถึงเวลาที่เขาจะต้องมีความมุ่งมั่นที่จะก้าวหน้าต่อไป”

นายธวัชชัย ไตรวิช ผู้จัดการโครงการฯ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า “การที่เด็กถวายตัวรับใช้พระเจ้า ส่วนหนึ่งเป็นเรื่องของแบบอย่างที่ดี ที่เด็กได้รับจากคริสตจักรด้วยครับ เป็นเรื่องการทำงานของพระเจ้าในใจเด็ก ๆ และการที่คอมแพสชันมีหลักสูตรศึกษาพระคัมภีร์ มีการออกไปประกาศ ค่ายสร้างผู้นำ ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญด้วยเช่นกัน”

เส้นทางอาชีพที่มีเกียรติและผลสำเร็จฝ่ายจิตวิญญาณที่ล้ำค่า

ศิษย์เก่าหลายคน เป็นผลผลิตที่มีคุณภาพจากโครงการ และได้ก้าวเข้าสู่หลากหลายบทบาทในสังคม ไม่ว่าจะเป็น

- ผู้รับใช้ 9 คน – กลับมารับใช้พระเจ้าและชุมชน สานต่อพันธกิจแห่งความเชื่อ
- พยาบาล 3 คน – ทำหน้าที่ดูแลชีวิตผู้คนในระบบสาธารณสุข
- เจ้าของกิจการเกษตร/สวน 12 คน – พัฒนาที่ดินและสร้างรายได้อย่างยั่งยืน
- ทหาร 5 คน – ปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ
- เจ้าของร้านค้ากาแฟ 1 คน – สร้างธุรกิจเล็ก ๆ ของตนเองอย่างภาคภูมิใจ
- พนักงานบริษัท 1 คน – ทำงานในภาคเอกชนอย่างมั่นคง
- ช่างตัดผม 1 คน – ประกอบอาชีพอิสระด้วยทักษะเฉพาะทาง

นอกเหนือจากความสำเร็จด้านอาชีพ ยังมีผลลัพธ์ที่ลึกซึ้งยิ่งกว่า คือการเปลี่ยนแปลงชีวิตจากภายใน โดยมีเด็กในโครงการที่เกะคีจำนวน 54 คน ได้ตัดสินใจรับเชื่อในพระเจ้า ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ทรงคุณค่า เพราะความเชื่อไม่ได้ส่งผลต่อชีวิตเด็กเพียงคนเดียว แต่ขยายไปสู่ครอบครัว และบางครั้งไปถึงทั้งเครือญาติ ไม่เพียงเท่านั้น การรับเชื่อไม่ใช่เพียงพิธีกรรม หากเป็นการเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่มีคุณค่า มีความหวัง และมีทิศทาง

แบ่งปันพระพร : จากเด็กในโครงการ...สู่ครูผู้ปลูกเมล็ดพันธุ์แห่งความหวัง

นางสาววรรณิณี พิมลาริ ศิษย์เก่าในโครงการ

ในบรรดาเรื่องราวความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากโครงการพัฒนาเด็กที่เกาะคี (ห้วยไค้ง) มีชื่อหนึ่งที่สะท้อนภาพของ “การเติบโตและการส่งต่อ” ได้อย่างชัดเจน นั่นคือชีวิตของนางสาววรรณิณี พิมลาริ ครั้งหนึ่ง เธอเป็นเพียงเด็กคนหนึ่ง ในโครงการพัฒนาเด็กที่เกาะคี คริสตจักรห้วยไค้ง เติบโตท่ามกลางกิจกรรมการเรียนรู้ การอบรม และการดูแลอย่างใกล้ชิดจากคริสตจักร และที่นี้เอง ที่ทำให้เธอได้มีโอกาสรู้จักพระเจ้า และค่อย ๆ ซึมซับคุณค่าทางจิตวิญญาณผ่านการเรียนพระคัมภีร์ ค่าย และกิจกรรมต่าง ๆ “หนูเข้ามาร่วมกิจกรรมของโครงการคอมแพสชัน ตั้งแต่หนูอายุ 8 ปีค่ะ ครั้งแรกคือการท่องพระคัมภีร์ก่อนค่ะ แล้วก็ร้องเพลงสั้น ๆ ได้เรียนบุคคลสำคัญ

ในพระคัมภีร์ เรียนพระวจนะของพระเจ้า แล้วก็ชีวประวัติของพระเยซู บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์ที่หนูชอบที่สุด ก็คือโมเสสค่ะ โมเสสเป็นคนที่ไม่เก่ง ไม่มีความกล้าแสดงออกเป็นคนพูดไม่เก่ง แต่ว่าพระเจ้าทรงเลือกเขา เพราะว่าพระเจ้าทรงเห็นจิตใจของเขาที่อ่อนโยน และที่หนูชอบก็เพราะว่ามันตรงกับชีวิตของหนูค่ะ เมื่อก่อนนี้เป็นคนที่ไม่กล้าแสดงออกเลยคะ แต่หลังจากนั้นก็เหมือนกับว่าพระเจ้าได้เตรียมชีวิตของหนูใหม่ ได้เปิดโอกาสให้ชีวิตของหนูได้เรียนรู้ได้เติบโต ทำให้มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น” วรรณิณีไม่เพียงได้รับการดูแล แต่เธอยังเลือกที่จะเติบโตต่อไปในเส้นทางแห่งการรับใช้ เมื่อมีโอกาส เธอได้ก้าวเข้ามาเป็นครูวิสอนเด็ก ทำหน้าที่ดูแลและสอนเด็ก ๆ รุ่นถัดไป

“สิ่งที่หนูได้จากโครงการของคอมแพสชันนะคะ คือหนูได้รับการปูพื้นฐานในการเรียนพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นพื้นฐานในความเชื่อของของหนูต่อพระเจ้าคะ ทำให้หนูอยากจะทำให้เด็กมีความเชื่อแบบหนู เติบโตขึ้น เพื่อที่จะพัฒนาคริสตจักรเหมือนหนู ที่เขาจะได้มีประสบการณ์กับพระเจ้าเหมือนหนู และอยากให้เขาเติบโตที่เป็นเป็นพรกับคนอื่น ๆ ค่ะ”

บทบาทของวรรณิณีเปลี่ยนจาก “ผู้เรียน” มาเป็น “ผู้สอน” จาก “ผู้รับการพัฒนา” เป็น “ผู้พัฒนา” ไม่เพียงเท่านั้น การที่เด็กคนหนึ่งซึ่งเติบโตมากับโครงการ ได้กลับมารับใช้ในฐานะครู ได้สะท้อนให้เห็นถึงความต่อเนื่องของพันธกิจอย่างแท้จริง เพราะเธอเข้าใจทั้งความต้องการ ความรู้สึก และบริบทของเด็กในชุมชนเป็นอย่างดี

“เมื่อก่อนอยากเป็นครูสอนอนุบาลคะ แต่ว่าหนูไม่ได้เรียนต่อ ก็เลยกลับมาทำงานรับใช้ในงานคริสตจักรคะเป็นครูสอนรวีหนูขึ้นชอบเด็กนะคะ ถ้าเราสอนอะไรคะเขาจะซึมซับ และก็จดจำ เราสอนเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับความรักของพระเจ้า หนูก็เลยอยากจะทำตรงนี้ให้ดีที่สุดคะ”

นายธวัชชัย ไตรวิช ผู้จัดการโครงการฯ ได้กล่าวถึงวรรณิณี ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นลูกศิษย์ตัวน้อย แต่ปัจจุบันได้เติบโตมาร่วมพันธกิจของคริสตจักร ว่า “สำหรับแป๊ะหรือวรรณิณีนะคะ ก็เป็นเด็กคนหนึ่ง ที่ผมอยู่ด้วยตั้งแต่เด็ก ก็เป็นเด็กที่ซื่ออายุนะครับ ผมก็ไม่นึกว่าวันนี้จะเป็นคนหนึ่งที่ร่วมรับใช้ด้วยกันในคริสตจักรแล้วเป็นครูวิ ผมเห็นความตั้งใจ ภาระใจในการทำงานในคริสตจักรก็ขอบคุณแป๊ะนะคะ ที่เป็นพี่คนหนึ่ง ที่เป็นพระพรให้กับน้อง ๆ ครับผม”

ชีวิตของนางสาววรรณิณี พิมลาริ คือภาพสะท้อนของวงจรแห่งการส่งต่ออย่างงดงาม จากเด็กในโครงการ สู่ครูผู้รับใช้ และจากผู้ได้รับโอกาส สู่ผู้สร้างโอกาสให้กับเยาวชนในชุมชน

“หนูอยากจะขอบคุณคอมแพสชันมากคะที่เปิดโอกาสให้หนูได้มีโอกาสได้เข้ามาเรียนรู้พระคำของพระเจ้า ได้เติบโตในทางของพระเจ้า อยากจะขอบคุณผู้อุปการะด้วย แบ่งปันความรักให้กับหนู แล้วหนูก็สามารถเป็นแบ่งปันให้กับคนอื่นต่อได้”

บอล เยาวชนในโครงการ

บอล หนึ่งในเยาวชนที่ร่วมโครงการตั้งแต่อายุ 6 ขวบ ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมมากมายที่ทางโครงการได้จัดขึ้น และได้พูดถึงชีวิตที่ได้รับพระพรผ่านโครงการว่า “ตอนนั้นได้ท่องพระคัมภีร์ ร้องเพลง เล่นเกม และได้เล่นดนตรีกับเพื่อน ๆ ที่สำคัญได้เรียนรู้วิชาช่าง ซึ่งตอนนี้ผมก็ได้นำความรู้มาใช้ซ่อมของเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่บ้าน ตอนเด็กไม่ได้มีเงินซื้อของขวัญ เสื้อผ้าอะไรมากนัก แต่ได้รับสิ่งเหล่านี้ผ่านของขวัญจากทางโครงการ และเวลาผมมาที่โครงการที่โบสถ์ ครูและพี่ ๆ ก็จะสอนผมดูแลผมเหมือนผมเป็นลูกคนหนึ่งเลยครับ เวลาผมมาที่โครงการหรือว่าคริสตจักรนะครับ มีพี่ ๆ ที่สอนผมเหมือนลูกคนหนึ่งที่ทำและเรียนรู้กับเขาครับ”

จिरายู มัลลิกา ผู้ประสานงานพัฒนาคริสตจักรคู่มือ ได้กล่าวถึงความประทับใจ ที่มีต่อ “โครงการพัฒนาเด็กที่เกะเคี” คริสตจักรที่เกะเคีว่า “ช่วงระยะเวลา 17 ปีที่ร่วมพันธกิจกัน เราเห็นว่าคริสตจักรมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตของเด็กและครอบครัว เราเห็นว่าเด็กกลายเป็นผู้นำในชุมชน แล้วก็มีชีวิตที่สร้างผลกระทบต่อเพื่อน ๆ สร้างการเปลี่ยนแปลงและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเพื่อน ๆ น้อง ๆ ในชุมชน ผมประทับใจในเรื่องที่ว่าทีมพันธกิจ มีความมุ่งมั่นตั้งใจ และมีความพยายามอย่างสูงมากในการที่จะดูแลเด็กตามความถนัด ตามความสนใจครับ”

นางเอเนตร มารุสรสวรรค์ ผู้ปกครองในโครงการ

นางเอเนตร มารุสรสวรรค์ ผู้เป็นภรรยาศิษยาภิบาลและอยู่ในบทบาทของการเป็นคุณแม่ที่มีลูก 2 คนเข้าร่วมโครงการ ได้เล่าถึงกิจกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ ที่ทางโครงการได้จัดขึ้นเพื่อลูกของเธอและเยาวชนทุกคนว่า

“ทุก ๆ วันเสาร์ ลูก ๆ จะมาร่วมกิจกรรม เวทีคนเก่ง ค่ายอะไรเขาจะได้เข้าร่วม เราได้เห็นความรักที่เขามีกับพระเจ้า ได้เห็นเขาเติบโตในทางของพระเจ้า แล้วก็ในด้านสังคม ลูก ๆ ก็เข้ากับเพื่อนได้ดีค่ะ”

นางเอเนตร มารุสรสวรรค์ ได้กล่าวถึงการเดินทางของพันธกิจพัฒนาเด็กและเยาวชน คริสตจักรห้วยไค้งพร้อมกล่าวขอบคุณมูลนิธิธรรมการว่า

“โครงการของเราเริ่มต้นตั้งแต่ปี 2008 ค่ะ เริ่มต้นมาด้วยความรู้ความสามารถของเราไม่ค่อยมีเท่าไร แต่ด้วยพระคุณความรักของพระเจ้า พอย้อนกลับไปดูเด็ก ๆ หลายคนทีประสบความสำเร็จเรารู้สึกตื่นเต้น รู้สึกภูมิใจกับสิ่งที่ทำ แม้ว่าสิ่งที่เราทำนั้นมันจะเล็กน้อย แต่ว่าได้เห็นถึงพระพรของพระเจ้ามากมาย

ขอบคุณคอมแพสชันที่เข้ามามีส่วนร่วมในคริสตจักรของเรา ได้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของคริสตจักรได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเด็ก ๆ คือเด็กรู้จักพระเจ้าและกักล้าที่จะแสดงออก”

นายสมคิด คงฐิติไท ผู้ปกครองในโครงการ

นายสมคิด คงฐิติไท อีกหนึ่งผู้ปกครอง ที่ได้เห็นถึงประโยชน์ที่ลูก ๆ ได้รับจากการเข้าร่วมโครงการว่า “ผมมีลูก 2 คนที่เข้าร่วมโครงการ เขาจะใช้พระเจ้าในการเล่นดนตรี หรือว่าในการไปร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ของประธานที่เขาได้อยู่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า ในฐานะผมเป็นพ่อรู้สึกที่เราภูมิใจมากครับ”

นายสมคิด คงฐิติไท ได้กล่าวถึงความประทับใจสำหรับทุกท่านที่มีส่วนในการเสริมสร้างชีวิตของเยาวชนในชุมชนว่า “อยากจะขอบคุณพระเจ้าที่จัดเตรียมสิ่งดี ๆ ให้กับเรา ทุกครั้งผมเขียนจดหมาย ผมจะเห็นจดหมายของผู้ปกครอง ว่าอธิษฐานเพื่อครอบครัวเสมอ ผมรู้สึกมีความสุขมากแม้เขาจะอยู่ไกลแต่คำอธิษฐานมาถึงเรา”